

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4450

гр. София, 03.06.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **169** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК, вр. чл.144 АПК.

Образувано е на основание постъпила молба от [фирма], [населено място], депозирана чрез пълномощника юрисконсулт Б. А., за изменение на Решение №3167/10.05.2022 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските, с искане присъдените на оспорващия разноси да бъдат намалени. В молбата се твърди, че макар, че разноските за адвокатско възнаграждение са присъдени в минимално предвидения в Наредба №1/2004 г. за размера на адвокатските възнаграждения размер, същият по конкретното дело е в несъответствие с изискванията за разумен и справедлив размер на разноските от гледна точка на обективните критерии – правна и фактическа сложност на делото, продължителност на производството и качество на положения труд, изразяващо се във времето за подготовка на процесуалния представител. Твърди се, че съдът винаги, при направено възражение от насрещната страна, каквото е налице в настоящия случай, е компетентен да определи като подлежащи на възстановяване разноси в по-нисък размер от определения в наредбата минимум, като на основание чл.15, ал.3 ЗНА приложи директно закона като акт с по-висока степен.

Насрещната страна Я. Д. Ц. от [населено място] в представен на 31.05.2022 г. отговор оспорва искането с доводи за неговата неоснователност.

Съдът, като прецени молбата и наведените в нея доводи, и постановеното решение приема следното:

Молбата е депозирана в срока по чл.248, ал.1 ГПК и от страна, която има право да иска изменение и допълване на акта в частта му за разноските. За решението молителят е уведомен на 13.05.2022 г., а молбата е входирана в съда на 18.05.2022 г. Предвид това същата е допустима. Разгледана по същество, молбата е неоснователна по следните съображения:

С Решение №3167/10.05.2022 г., постановено по настоящото дело предвид

изхода на спора съдът е приел за основателна претенцията на оспорващия за присъждане на разноски. От доказателствата по делото в тази насока е установено, че същият е заплатил държавна такса в размер на 10 лева и адвокатски хонорар в размер на 500 лева, платен в брой при депозиране на жалбата в съда при подписване на приложения по делото договор за правна защита и съдействие. Доколкото размерът на адвокатското възнаграждение е в минимално предвидения такъв за административни дела съгласно Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възражението на ответника за прекомерност е прието за неоснователно. Предвид това [фирма], като ЮЛ, чийто орган е издал отменения акт, е осъдена да заплати разноски в общ размер от 510 лева

Настоящият съдебен състав счита, че изложеното в молбата не обосновава различен от изложения от съда в решението извод относно размера на дължимите разноски от страна на ответника в настоящата хипотеза.

Неоснователен е доводът на молителя, че при своевременно направено възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, претендирано като разноски по делото, съдът може да намали същото и под предвидения в Наредба №1/2004 г. за размера на адвокатските възнаграждения размер. Този довод противоречи на разпоредбата на чл.78, ал.5 ГПК, приложима в настоящия случай на основание чл.144 АПК. В тази разпоредба изрично е предвидена забрана за намаляване размера на разноските за адвокатското възнаграждение под минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. А в ал.3 на тази разпоредба е предвидено, че този размер не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа - Наредба №1/2004 г. Чл.8, ал.3 от Наредба №1/2004 г. предвижда, че за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал.2, в която хипотеза попада настоящия спор, възнаграждението е 500 лв. Именно такъв размер за разноски за адвокатско възнаграждение е осъден да заплати ответника по настоящото дело. В този смисъл е и т.3 на Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК.

Предвид изложеното молбата за изменение на Решение №3167/10.05.2022 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Доколкото решението, чието изменение се иска, не подлежи на обжалване, не следва да подлежи на обжалване и настоящото определение, предвид разпоредбата на чл.248, ал.3 ГПК.

Водим от гореизложеното и на основание чл.248, ал.3 ГПК, във връзка с чл.144 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ молбата на „Т. С.“ ЕАД, [населено място], депозирана чрез пълномощника юрисконсулт Б. А., за изменение на Решение №3167/10.05.2022 г., постановено по настоящото дело в частта му за разноските.

Определението не подлежи на обжалване.

На основание чл.138, ал.3 АПК препис от настоящото определение да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: